

Amendement

“Ons in vrede spelend kind” terug naar waar het hoort: De Koog

Raad	15-04-2015
5 Sport en cultuur	
Portefeuillehouder	E. Hercules

Het college is nog steeds van mening dat het kunstwerk ‘Ons in vrede spelend kind’ geplaatst zou moeten worden in het Luchtvaart & Oorlogsmuseum. Daar zijn wij het niet mee eens.

Bijlage: Artikel TC

Toelichting

Het kunstwerk “Ons in vrede spelend kind” is het resultaat van toepassing van de 1%-kunst-regeling, waarop de Lubertischool na een verbouwing van de basisschool-kleuterschool recht had, eind jaren '70. Een artikel uit de TC van 1 april 1980, o.b.v. een persbericht van de gemeente zelf, maakt dat duidelijk.

Het college wil nog steeds dat het beeld geplaatst wordt in het Luchtvaart & Oorlogsmuseum. Dat vinden wij geen goed idee. Het beeld staat al meer dan 3 decennia in De Koog en hoort in die zin bij De Koog. Zo voelen de Kogers en de Dorpscommissie dat ook.

Voorts vinden wij dat het museum niet voldoet aan het criterium ‘Voor breed publiek toegankelijk’. Nog los van het feit dat het museum beperkt open is, vinden wij dat vanwege de entree-heffing geen sprake is van ‘breed toegankelijk’.

Daarnaast is het beeld bij de opening van de Lubertischool aan haar geschonken. Wij vinden dat dit niet met één pennestreek ongedaan gemaakt kan worden. Het beeld kan niet meer buiten, dus verplaatsing is nodig, maar de verplaatsing moet plaatsvinden binnen de grenzen van De Koog, en wel naar het Dorpshuis van De Koog, zo vinden wij.

Tot slot nog dit: het is eigenlijk niet eens aan de gemeente om te beslissen over de plaatsing: omdat het beeld het resultaat is van toepassing van de 1%-regeling bij de verbouw van de Luberti, kan ook gesteld worden dat zij in feite eigenaar zijn.

Dit alles leidt tot het volgende amendement.

Besluit

~~Geen wensen en bedenkingen t.a.v. het besluit van het college om het beeld “Ons in vrede spelende kind” te plaatsen in het Luchtvaart en oorlogsmuseum.~~

Het college op te dragen in overleg met de Dorpscommissie van De Koog en de Lubertischool te komen tot plaatsing van het beeld in De Koog, in het Dorpshuis.

Onduidelijke gang van zaken rond Georgisch kunstwerk

Het gemeentebestuur verkeerde tot vanmorgen in grote spanning over de aard van een sculptuur, die door een Georgische kunstenaar is gemaakt voor de Lubertischschool in De Koog. Hoewel de gemeente opdracht voor het maken van het beeld heeft gegeven en daarvoor ook geld beschikbaar heeft gesteld (1% van de kosten van de recente verbouwing van de basisschool-kleuterschool) heeft men geen idee hoe het eruit zal zien omdat de Georgiërs niet hebben gereageerd op herhaaldelijke verzoeken om tevoren te laten weten welk ontwerp hen voor ogen staat.

Waarschijnlijk is dat het gevolg van misverstanden en communicatiestoringen, veroorzaakt door onduidelijke verhoudingen op cultuurgebied tussen Den Haag, Moskou en Georgië. Ook het feit dat de kwestie al meer dan anderhalf jaar sleept, wijst daarop.

In de zomer van 1979 spraken de oudercommissie van de Lubertischschool en het bestuur van de kleuterschool van De Koog de wens uit dat het kunstwerk waarop men krachtens de 1%-regeling recht had, zou moeten worden gemaakt door een Georgiër. Het onderwerp zou moeten zijn: 'In vrede levende en spelende kinderen' en er werd vanuit gegaan dat het mogelijk moest zijn het beeld op bevrijdingsdag 1980 te onthullen.

Geen reactie

Van dat voornemen kwam echter niets terecht, want elke reactie van

Georgische of Sowjet-Russische zijde bleef vooralsnog uit, hoewel het cultureel verdrag dat Nederland met de Russen heeft, het laten maken van een dergelijk kunstwerk in de Sowjet Unie mogelijk maakt.

De gemeente benaderde destijds de Georgische cineast Reza Tabukashvili die al meerdere malen op Texel is geweest en contacten heeft in culturele kringen in zijn vaderland. Daar kwam nooit antwoord op. Ook de Sowjet-ambassade reageerde vooralsnog niet. Het ministerie van CRM liet enthousiasme blijken voor het originele idee en bevestigde dat er wat Nederland betreft in ieder geval geen politieke of andere problemen met een dergelijke opdracht gemoeid zouden zijn. Door de Lubertischschool werden op een gegeven moment foto's naar de Sowjetambassade gestuurd en van de ambassade kwam een reactie, waaruit was op te maken dat de zaak op een of andere manier wel goed zou komen. Maar er kwam geen schot in.

Het enthousiasme voor het idee van een Georgisch kunstwerk bij of aan de school werd er intussen in De Koog niet groter op. Na de Russische interventie in Afghanistan hoefde het van het kleuterschoolbestuur allemaal niet meer maar de oudercommissie van de Lubertischschool en ook het gemeentebestuur bleven positief.

In december kwam plotseling het bericht dat het beeld 'volgend jaar' zou worden geplaatst. De gemeente wilde uiteraard weten wat er precies zou worden neergezet en wat het zou kosten, maar op die vragen kwam geen antwoord.

Wel kwam vorige week het bericht dat alles in kannen en kruiken was en dat op 22 april drie afgevaardigden uit Georgië op Texel zouden arriveren om het beeld te plaatsen. De deputatie zou bestaan uit de cineast Tabukashvili, de oud-strijder Djapavidtsje (die deel uitmaakte van het bataljon dat in april 1945 in opstand kwam) en de ontwerper van het beeld Kvateladse. Maar ook daarbij werd niets meegedeeld omtrent de aard van het kunstwerk. De burgemeester ging daarom persoonlijk naar de Sowjet-ambassade om opheldering, maar daar kon men hem niets wijzer maken.

Enige zorg over de aard van de voorstelling was er wel. Er werd rekening mee gehouden dat de gemeente als betalende opdrachtgever er geen genoeg mee zou kunnen nemen, maar toch gedwongen zou zijn het kunstwerk te accepteren omdat weigering tot een politieke rel zou kunnen uitgroeien. De ervaringen met Georgische kunstwerken op Texel zijn wat dat betreft overigens niet ongunstig, al is het eerder gebeurd dat de plaatsing ervan met veel tijd en onduidelijkheid gepaard ging. Het hekwerk op de Georgische begraafplaats op de Hogeberg kwam pas drie jaar nadat de Georgiërs het hadden aangekondigd en een foto van het te maken of gemaakte hek in de Texelse Courant hadden laten plaatsen. Toen ging het echter niet om een gemeentelijke opdracht en was er weinig behoefte om een gegeven paard in de bek te willen zien.

Hoe het met het beeld voor de Lubertischschool uiteindelijk is afgelopen was bij het ter perse gaan van de krant nog niet bekend.